

بو زانایان و
خویندکارانی زانستی شهرعی
وپه روه رده کاران

چهند وهسیهت وچهند
کوښیکی سهر ریگا

رحمهتی خوای لیبی
أبو عمر السیف
به پیئووسی شیخ

بۆ زانايان و خويىندكارانى زانستى
شهرعى وپهروهردەكاران

چەند وەسىيەتو چەند كۆسپىلى سەر رېڭا

بە پېتووسى شېخى مۇجاھىد و شەھىد ان شاء الله
أَبُو عُمَرَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّيْفِ

بەرپرسى شەرى ئەنجومەنى شووراي سەربازى چىچان و
سەرۆكى دادگا شەرىيەكانى چىچان و
قوتابى پېشوو شېخ ابْنُ عُثْمَيْن - رەحمەتى خاى لىيى

پېڭەى لىسلامى گزىنگ

@Gizing_Net

پیرست

بۆ زانایان و خویندکارانی زانستی شهرعی و پەروەردەکاران ۴

سیفاتی زانایان و ئەهلی زانست :

یەكەمی ئەو سیفەتانه؛ ۸

سیفەتی دووهمی ئەهلی عیلم و زانست ۱۳

سیفەتی سێیەمی ئەهلی عیلم و زانستیش ئەو یە ۱۷

کۆسپ و بەر بەستی سەر ریگای زانایان و ئەهلی زانست:

یەكەمی ئەو کۆسپ و بەر بەستانه: ۱۹

کۆسپی دووهم ۲۱

سێیەم کۆسپ و بەر بەرست ۲۳

بۆ برائانی مو جاهدیشمان له عێراق، وه سیتمان؛ ۳۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

بۆ زانايان و خویندکارانی زانستی شهرعی و پهروه رده کاران :-

دیاره که پیاده بوون و مانه و می دین و تاین و سهرکه و تنی به و کتیبه پرتیشاندر و شمشیره پشتگیریه، که خوی پهر و مردگار دمه رمویتو بۆمان باس ده کات: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ - ئیمه په یامبه رانمان به تایت و به لگه ی روون و تاشکراوه هه ناردده کردوو، کتیب و ته راز و ومان ده گه ل نارد و ونه ته خوار خه لک له نیو خۆدا به داد په رومری هه لسن، ئاسنیشمان هه نارد و ته خوار هیزیکی به تینی تیایه و سوود و به همری زوریشی بۆ خه لک ههس، تا خواش بزانی ئاخو کئ له په نهان دا خوی و په یامبه رکانی سهر دمخات، به راستی خوا به هیزی بالادسته.

هه ر ئهمهش ئهو ریبارمی هاوه لانی په یامبه ر بوو ﷺ که دهستیان به کتیب و جیهاده ووه قایم بوو؛ هه ر ئهمهش بوو که سهرکه و تن و ته مکینی له ئه رزا بۆ به رقه رار کردن، که خه لکانیکی کامل ئیمان و ئه هل و خاومنی کار و کرده و می چاک و پاراو بوون، خوی پهر و مردگاریش دمه رمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا

يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ»^۱ - خوا به لاینی دنیابه خش و تهواوی داوه بهوانه‌ی باومریان هیئاوه له ئیومو کارو کردموه چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه به راستی له ئاینده‌یه‌کی نزیکدا جینشین و پایه‌داریان ده‌کات له ولادتدا هه‌روه‌ک چۆن ئیماندارانی پیش ئهمانی جینشین کردوومو ئهو دین و ئاینه‌یان بۆ ده‌چه‌سپینیت خوا خۆی پیی رازییه، هه‌روه‌ها ترس و بیمیان بۆ به ئارامی و هیمنی ده‌گۆرپیته‌وه، ئهو کاته ئیتر به ته‌واوی هه‌ر من ده‌پهرستن وه‌هرگیز هیچ جوړه هاومل وشه‌ریکیکم بۆ بریار نادن، ئه‌وسا ئه‌وه‌ی دوا‌ی ئهو پایه‌داریه بی‌باومر بیت، ئا ئهو جوړه که‌سانه تاوانبارو له سنوور دمرچوون.

که خه‌لکانی دوا‌یش په‌یوه‌ست بوونیان بهو کتیب و جیهاده‌ی خوا‌ی په‌رومردگار ئه‌مری پی‌کردوون لاواز بوو، به ئه‌ندازه‌ی پابه‌ند نه‌بوونیان به کتیب و جیهاد کردنه‌وه له پیناو خوا - سبحانه و تعالی - ته‌مکین وه‌یز و ده‌سه‌لاتیان له‌ده‌ست چوو.

..

جا لی‌رمدا یه‌کیک له‌و دیاردانه‌ی هو‌کار بووه له لاوازی و شکانی ئوممه‌تدا و سیفه‌تیکی کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتووی ئوممه‌تی پی له جی دمرچوومو، ئاسه‌واری خۆی بووه له جو‌ی کردنه‌وه‌ی زانست و جیهاد له یه‌که‌وه؛ که‌م به‌شدار بوونی شه‌رع‌ناس و خو‌یتدکارانی شه‌رعه له خا‌ک و مه‌یدانی جیهاد دا.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: "لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ"^۲ - هه‌میشه کۆمه‌لیکی ئوممه‌تم ده‌میننه‌وه شه‌ر له‌سه‌ر حه‌ق ده‌که‌ن زالن تا هاتنی رۆژی قیامه‌ته‌وه.

۱ النور: ۵۵

۲ (صحیحی مسلم ۱۹۲۳)

دمروانی هەرگا ئالای جیهاد له ئهرزیکا هه لکرا، موجهیدان پیشبرکپی ئهومیانه ئاخو کئ زووتر پئ له سهر ئهرزی جیهاد دا بنیت وئاواتی ئهوه دمخوازن له شویتی خۆیدا مهرگ وکوشتیان ببیته نسیب.

به لام شهرعناس وخویندکارانی شهرعییان تیا نادۆزیتهوه بین فهرزی کیفایهتی فیرکردن وهوشیارکردنهومی موسولمانان وئاراستهکردنیان له خاکی جیهاد بگرنه ئهستوو، وسه دای پرس ودۆسیه ی موسولمانان بن له گوینچکه ی ئوممهت دا، به لکو بریک له و که سانه ی به زانست وشهرعه وه ناسراون بهس نییه که دانیشتون ودمستیان له جیهاد کیشاوته وه، تا ئهومی دوورتر وله وه خراپتر ده که ونه ساردکردنهومی موسولمانان له جیهاد وبهرگری دوژمنان وداگیرکه ران و، که دمروانی هه وال وباسی وره شکین وتوقینهر له نیو کۆمه لی موسولمانان دا پهخش ده که نه وه ودوژمنیان له بهر چاو گه وره ده که نه وه.

ئهم بووژانه وه نوینگه رییه جیهادییه ش وتازه کردنهومی فهریزمتی جیهاد - که ئه مپۆ ئوممه تی ئیسلامی تیا به -، به راستی هه لیک بوو بۆ ئه هلی زانستی راستگۆ پروو له هیجرمت وجیهاد له پیناو خوی په رومردگار بکه ن وله پیشهنگیتی ئوممه تدا بن و، هه ولدمن بۆ ئهومی دینی خوی په رومردگار له زمین دا به رفه رار بیت، هه روه ک خوی په رومردگار فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^١ - هه ر کهس له رای خوادا کۆچ وهیجرمت بکا، زۆریکی جئ له م زمینه دا بۆ په یداد مبی رقی دوژمنانی خوی لئ هه لسنیت وداخ بخاته دلپانو وحه وانه وه فهرحانی له زمین دا چنگ ده که وئ، هه رکه سیکیش له زیدی خوی دمربکه وئو له رپی خوادا پیغه مبه ری خوادا دمربه دمربووبو له ئاوارمییدا بمری، خودا بۆ خوی دهسته به ری پاداشیه تی وخوا له گوناها ن دمبووری و دلوفانه.

یه که می نهو سیفه تانه؛

نهو میه که زانا کار به زانستی خوئی بکات و گوftar و کرداره کانی تیئ بکه نهو:

بهنده وهك پیغه مبهَر ﷺ ده گپریته وه: "ما تُزَالُ قَدَمًا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ؟ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ عِلْمِهِ مَاذَا عَمِلَ فِيهِ؟" ^۱ - قاجی له رۆژی قیامت دا نهولاو نهملای پین نا کرئ وله مهوقیفی حسیب تیپهر نابئ تا پرسپاری دهرباری چوار شته وه لی نه کریت: ته مهنی له چیدا به سهربردوو مو؟ گهنجیتی له چی دا گوزمراندوو مو؟ مال و سامانی له کوئوه به دهست گهیشوو مو له کوئیدا سهرفی کردوو مو؟ زانست وزانینی چۆن به کاربردوو مو چی لی کردوو مو؟

که تیئ سهیری سوورمتی فاتحه ده کهیت دهبینی که ریتموونی وهیدایهتی زانست و کردار و اتا عیلم و عهمله لی پیکه وه له خۆدا گرتوو، که پیکه و ریبازی نهو مهردمهیه که کهوتوونه ته ژیر نیعمهت و بهخششی خوی پهرومردگار، په یامبه ران و راستگۆ وشه هید و پیاوچاکان، نه نهوانه ی رق و قین و غه زمیان لی گیراوه، که زانای بئ کرداری وهك نموونه ی جووله کهو زانایانی موسوئمانی فاسیق وله پیلادمرن، نه نهو گومرپایانهش که کار و عهمله بئ زانین وزانستیکی دروسته وه ده کهن، وهك مه سیحی و عابیده نه زانه کانی نه موممه ته.

سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ - رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ - خَوَّاهُ لِيَبَيِّنَ - دَهْفَهْرَمِي: (مَنْ فَسَدَ مِنْ عُلَمَائِنَا كَانَ فِيهِ شَبَهٌ مِنَ الْيَهُودِ، وَمَنْ فَسَدَ مِنْ عِبَادِنَا كَانَ فِيهِ شَبَهٌ مِنَ النَّصَارَى) - هَر زانایه کمان له پئی لادابیت وله سهر

رپیازی راست نه مابن بریک له یه هوودی کردووو، هر خواپهرست وعابیدیکمان لایدابن له رپی وپیازی راست بریک له مهسیحیهکانی کردووو.

له قورئانیشتا خوی پهرومردگار ئەم دوو پۆلهی به یه کهوه باسکردووو، وهک دهفهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾^۱ -

ئهی گهلی خاومن باومران ! مهلا چالکو ربه نه کانی ئەوانه، بهشی زوریان - له ههوانتهو به ناحق - مالی ئەو خه لکه دهخونو به رهه لستی رپیاز وئاینی خوا دهکهن. ئەو کهسانه ی زیرو زیو کۆده که نه هوو له رای خودا بهختی ناکهن، مژده ی سزایه کی پر ئیشیان بدمری.

بۆیه رپیموونی وهیدایهت؛ ئەومیه مرؤف کار به عیلم وزانستی خوی بکات وئامۆژگارییهکانی دینه که ی و مرگری و سوودمه ند بن لییان، وهک خوی پهرومردگار فهرموویه تی: ﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا ۖ وَإِذَا لَاتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۖ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۖ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^۲ - ئەگەر ئیمه بۆ ئەمانه مان نووسیبا، کوشتاری خۆبه خو بکه ن یان له ولاتوو دمرکه ون - که میان نه بن - نه یانده کرد. که چی ئەگەر وهکوو نه سیحه تیان دهکرا وایان کردبا، بۆ ئەوان چاکی دههیناو دامه زراوترو چه سپاوتر دهبوون له سه ره حق و راستی ۖ ئەوسا ئیمه ش له لایه نی خۆمانه وه پاداشی کی مه زمان به وان دمه خشی ۖ به ته وایش هیدایهت و رپیموونی رپیازی راست و دروستمان دهکردن ۖ هه رکه سی کی

۱ التوبة: ۳۴

۲ النساء: ۶۶ - ۶۹

بهرفرمانی خوداو تههم پیغه مبه ره بئ، دمیته هاورپی تهوانه ی خودا چاکه ی دهگهل کردوون؛ له ریزه ی پیغه مبه ران و خودا په رستانی راستی و شهیدان و پیاو چاکه کان؛ چ هاورپانیکی چاکیشن تهمانه !

زاناو شهرعناسیش که خوی به شویتکه و ته ی پیشین و سه له ف بزانت، که چی له ولوه قسه ی حه قی لیوه نه بیستریت و دایپوشیت و پستی له جهاد بئو، کوسپیک بئ له سه ر پیکو و رپیازی په رومردگارا .. چاوی له بهش و عهرمزی دنیا بئ، دیاره که راستی نه کردووه، به لکو پتر له زاناکانی یه هوود ته چیت، که غه زه ب وقینی په رومردگاریان لی گیراومو، خوی په رومردگار که و مسفی کردوون فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۱﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۲﴾ - نه کهن راستی و به تال، حه ق و ناحه ق بهیه که وه بئالین و حه ق مه شارنه وه، درؤ دامه پویشن به راست له کاتیکدا خوشتان حه ق و راستی دمران کامیه ﴿۳﴾ نویژ بکه و زه کات بدن؛ دهگهل کرنوش به ره کاند کپنوش بهرن ﴿۴﴾ (که ی ته وه راسته) فرمانی چاکه به خه لکی بدن و خوتان فهراموش بکه ن ؟! له کاتیکدا خو لیوه کتیبی خوا ده خوینه وه، جا ئایا ژیریتان ریتان لیناگریت له وه له لیسته ناشرینه ؟!

له هه ردو و کتیبی صه حیچی ئیمامی بوخاری و موسلیم دا هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: "يُوتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى، قَدْ كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْتِهِ" - له رپوژی قیامه ت دا

کابرا دهیتریت وږی ددریته نیو ئاگرؤ، ریخؤلهی نیو سکی شوړ تهبیتهوه، وهک چؤن گویدریژ به دهوری ئاش دا دموورپتهوه ئاوا به دمورییهوه خول دمخوات ! خهلکی ئاگر لیی کؤدمبهنهوه دهلین: فلانی چیهه ئهوه ؟ مهگهر تو نهبوویت فهرانم به چاکه دهکرد وړیت له خراپه نارپهوا دهگرت !؟ - کابرا دهلی: بهلی، فهرانم به چاکه دهکرد، بهلام خؤم لیی نهئهدا، نههیشم له خراپه دهکرد بهلام خؤم دستم بوی دمبرد.

ئهو کهسهی که زانستی له کؤل کردووهو کاریشی پی ناکات، ئایهت ونیشانهکانی خوی پهرومردگاری له بهرچاوه بهلام خوی لی دامالیون، خوی پهرومردگار به گویدریژ نمونهی هاوردوتهوه؛ باره کتیبی له پشتن بهلام باره کتیب بؤ گویدریژ هیچ سوودیکیان نییه .. نمونهی سهگیك ههردم به دوی دنیا وگومراییدا دمورپتو ههمیشه له باتیل ونهفامی وناحهقیدایه - جا چ بیت ئاموژگاریکهیت وئهو ئایهتانهی بؤ بیتتهوه که خوی زور چاک ئهیانزانیټ، چ به غیری ئهوان، چ لیتگهرا - تازه به ئهرزموه چهسپاوه مهیلی بهلاوه داوهو، خوی له گؤماوی شهیتان ومرداوهو پیی لهسهر ریپازی ههواو هز وئارمزوو داناوه.

خوی پهرومردگار دمهرمویټ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا^١ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾^١ - ویتهو سهر گوروشتهی ئهو کهسانهی تهوراتیان پی ههلگیراوهو لهبهردمرچوون وههلیان نهگرت، وهکوو نهقلی ئهو کهرمیه که چند کتیبی لی باره. سهر گوزهشتی نالهباره بؤ ئهوانهی له نیشانهکانی خودا حاشایان کرد وبه درویان خستهوه. خوداش ئهوانهی ناههقن بهرموخوی شارمزاناکا وهیدایهت وړیتموونیان نادا.

ههروهک دمهرمویټ: ﴿وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ^٢ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ

عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثٌ ۚ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١﴾ - دمنگ وباسی ئەو کەسەشیان بۆ وەخوێتە کە نیشانەکانی خۆمان پێ بەخشیبوو، خۆی لێبواردن؛ ئەوسا شەهیتان و مدووی خۆی داو کەوتە پیزی گومرایان ﴿١﴾ ئێمە گەر بمانویستایە لەمانەرا پایەبەرزیمان دەدایە؛ بەلام ئەو هەر خۆی بە عەرزموه چەسپاندو پەیرموی ئارمژووی خۆی بوو. نەزیلەو نمونەیی ئەو وەکوو نەزیلەیی سەگیەکە بۆی بچی زمان دەردیتێ و لێشی گەپێ زوان دەردیتێ. ئەم چیرۆکە بەسەرھاتی ئەوانەییە کە نیشانانی ئێمەیان بەدرۆ دانا. تۆ لەو تەرزە باسانەیان بۆ وەگیڕە، شایەتا بیریکەنەوه.

ئیمامی قُرطُبی - پەحمەتی خوای لیبی - لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەرمان: نمونەیی ئەم ئایەتە لە تەواوی ئەو کەسانە دیتە جێ کە هەلگری قورئان و قورئانیان پێدراوه، کە چی کاری پێ ناکەن و بە ئەمر و فەرماشتەکانی هەڵناستن.

سیفه تی دووه می ئه هلی عیلم وزانست

بریتییه له حق بیژی وروونکردنه وهی عیلم وزانست بۆ خه لکی:

خوای پهرومردگار دمه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾^۱ - بهراستی ئهوانه ی که بهرنامه و پیتمووییه کانی ئاشکرای رهوانه کراوی ئیمه دمه زاننه وه که ناردوو مانه، دوا ی ئه وه ی بۆ خه لکیمان پروون کردۆته وه له کتیه کاندای، ئا ئهوانه خوا نهفرینیان لیده کات و نهفرین کارانیش نهفرمتیان لیده کهن.

دیاره ئهوانه ی ناویان به زانست وزانیاری و عیلمه وه لکاوه، بهلام له جمله ی ئه وه که سانه دان که حق وراستی دمه زاننه وه ئاشکرای ناکهن، له دمه ته وه کۆمه لای ئه وه زاناو عالمانه نین که ئه هلی ئاسمان وزممین و ته نانه ت حووتی ژیر دمریا ئیستیغفار و داوای لیخۆشبوونیان بۆ ده کهن! لهو زانا و شه رعناسانه نین که شه ریعت و ده قه کانی شه رع ستایشیان ده کهن و ئه جر و پاداشتیان نووسیون، به لکو لهوانهن که خوای پهرومردگار وله عه نه تکاران له عه نه ت و نهفرینیان لی ده کهن.

پالنه ری شه رعناس و خویتدکاریش له شاردنه وه ی حق و ئاشکرا نه کردنی دا پالنه ری ترس وله رزی دمه سلات وه یز و میدیا کانیان و، هیوای رازی بوونی تاغووتانه و به ده مست هاوردنی پلهو

پایه‌یانه‌و، په‌روشی وڅوښه‌ویستی دنیا وټارمزووه‌کانی ژبانه، خوی په‌رومردگار فهرموویه‌تی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾^۱ - ټهوسا خدا به‌لینې لهو که‌سانه ساند که کتیبیان بو هاتووه، به مه‌ردمی راگه‌یینو نه‌یشارنه‌وه؛ که‌چی ټهوان له په‌یمان پاشگه‌زبونووه‌و به نرخ‌یکی که‌میان فروت؛ ټای که سه‌ودای خراپیان کرد.

هه‌روه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^۲ - ټهوسا جینشینان‌یکیان هاتنه‌جی، کتیبیان به میرات بو مایه‌وه، که هر په‌لاماری به‌شی ټهم دنیا‌یه‌یان د‌داو بو ته‌ما‌حی دنیا تیده‌کو‌شان، ده‌شیانگوت: ټی‌مه هر زو عافو ده‌کرین. ټه‌گر دیسانیش به‌شی‌کی وه‌ک ټه‌ویان به‌اتایه‌وه به‌ر د‌س و‌میان ده‌گرت و‌گو‌ییان پی نه‌بوو و‌د‌میان‌ما‌شایه‌وه. مه‌گر لهو کتیب‌ه‌دا له‌وان په‌یمان و‌مرنه‌گیرا، له راستی به‌ولاوه د‌مبارمی خودا نه‌خیون؟ که هرچی تیشیدا ه‌بوو خو‌تد‌بو‌ویان. مالی ټه‌ولا بو ټه‌وانه‌ی خو‌پار‌یزن زور باشتره، هیشتا ټی‌وه تی‌ناگه‌ی‌هن؟

به‌لن چو‌کیان لای زانایان داداو‌مو له خو‌تد‌نگه‌کاندا خو‌تد‌وو‌یانه، وه‌ک خوی په‌رومردگار فهرموویه‌تی: ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ - که هرچی تیشیدا ه‌بوو خو‌تد‌بو‌ویان - ، به‌لام ه‌روا چاو‌یان لن کردوو‌مو، بو‌واو ټی‌مان‌یکی پته‌و وراستگ‌ویانه نه‌بووه له دل‌دا بچه‌سی‌ت .. وه‌ک و‌مرگرتن و‌خو‌تد‌نه‌وه‌ی هاوه‌لان نه‌بووه، که ټه‌لی عیلم وزانست بوون وله گه‌یاندنی دا وله جیهادی دوژمنانی دا ټارامگر وبه سه‌بر بوون.

۱ آل عمران: ۱۸۷

۲ الأعراف: ۱۶۹

ئىمامى ابْنُ الْقَيِّم - رحمهتى خاوى لىبى - دىفهرمى:

(ھەر زاناو شىرئناسىك چاوى لى دونىا بىت و خۇشەوىستى ژيانى لى دلىدا پروابى؛ بى گومان فەتواو حوكم وخەبەر وبرپارەكانىشى بى ناحق دىمردىچن وبە نىوى خاوى پەرومردگارە غەبرى حەق وراستى لى پەراويدا تۆمار دىكات.

چونكى زۆرىك جار حوكمەكانى خاوى پەرومردگار پىچەوانەى وىست وبەرژومندى خەلكن، بى تايىبەت لى ئىو دىسەلاندانەى شوپن ھىواو ھىز وئارمىزومەكانىانن؛ دىارە كە ئىو جۆرە كەسانە ئىگەر بى پرووى حەقدا نەومىستىھومو زۆرىك كات رەتى نەكەنەو وىست وئارمىزومەكانىان بۆ ناچنە سەر.

جا كە زانا وحاكم خۇشەوىستى دىسەلاند وىسولتەيان لى دلىدا بوو ورتىوارى ھىواو ھىز وئارمىزومەكانىان بوون؛ چارمىھكى ترىان نىيە مەگەر كە حەقىان رىگەر بوو لايدىن وبەسەرىدا بىپەرن، بى تايىبەت كاتىك كە شوبىھىو گومانىكىان بۆ دىتە پىش وھەقەكەيان لا پروون نابى، ئىو كات گومان وشوبىھىو وھىز وشەھومەت دىگەنە يەكتەر وھىواو ئارمىزوو دىگاتە ئىوپەرى، دى حەق وراستى لى بىرچا وىن دىبىت ودىار نامىنىت .. ئىھومو ئىگەر حەقەكەش پروون وئاشكرا بوو وھىچ گومانىكى تىا نەبوو، كابرا خۇى لى لادىمات ودىللى: دواى تەوبەى لى دىكەم وپەشىمان دىبەھىو !

ئەمانەو ھاوشىومىان خاوى پەرومردگار باسى كىروون وفەرمووىتەى: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾^۱ - لى دواى ئىوان كەسانى بوونى جىگىريان، كە نۆىژەكانىان بىزايە داو شوپنى ئارمىزوومەكانى نەفسىان كەوتن، ئىوانە تووشى گومراى و سەرگەردانى و سزا دىبن - ھىرومىھا وىسفى كىروون: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۚ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٤٥﴾، خَوای پهرومردگار دهگیریتتهوه ئهوان پهلاماری بهش وعهرمزی دونیایان داو دمیسیان بۆ برد، سهرمرای ئهوهی که ئهیانزانی شتهکه ههرامهو ناشی دهستی بۆ بهرن، بهلام وتیان دهی خوا لیمان خوښدهبیټ ودمانبووری! ئهگهر بهشی دیکهی وهک ئهویشیان بیتهوه ری دیسانهوه دمیماشنهوهو دهسی بۆ دمهبن، سوورن لهسهر سهریچی وگوناھ وتاوانیان).
 'قسهکانی هاته کۆتا - رحمهتی خوی لیبی.

بۆیه باس باسی لهبهرکردنی دمق ونووسین نییه وشهو ورژژت له خویندنهوهو ومطالعهدا گریدهی! بهلکو - تا لهو عیلم وزانسته سوودمهند بیت وله خیر وبیرهکهی بی بهش نهبیټ - ئهشی شویتی دابهزینی ئهو زانست وعیلمه - واتا دل - پاک وتهمیز وله خواترس وخواریز بیټ، که دلش پاک وتهمیز وخاوین بوو زانستهکه - به کۆمهکی خوی پهرومردگار - سوودبهخش دهبیټ وموسولمانانیش خیری ئهو زانستهیان پښ دهگات.

بهلام ئهو کاتهی دلی ومرگری زانست دلی مونافیق ویاخود دلیکی نهساغ وناتهندروست بوو، دیاره ئهو مرؤفهش حهق وراستی پهردمپوش دهکاتو درؤ به دمی خوی پهرومردگارموه دهکاو دهبیټه کۆسپی سهر ریازی خوی گهورمو، به فهتواو قهول وگوفتارهکانییهوه چهتری شهریعت بهسهر حوکمهته بهکریگیراوهکان دا ههلهدا، بۆ ئهوهی پاکانهی تاوانهکانیان دمرحعق به ئیسلام وموسولمانان بۆ بکاتن.

سيفه تی سییه می ئه هلی عیلم وزانستیش ئه وهیه

که ترسی خوی په رومردگاریان بیت و خوپاریز بن:

خوی په رومردگار فهرموویه تی: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِثٌ آتَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾^۱ - ئاخو ئه مه ده گهل كه سيكا كه شهوگاران پروو به خودا راوستاومو سوژده دمباو به رفهرمانه وه له پروژی سه لا دترسن و هیوای وایه بهر به زمی په رومرنده ی خوی بکهوی، وه کوو یه که ؟ بیژه: ئاخو زاناو نه زان به ران بهرن ؟ ههر ئه وانیه به دل زیندوون دمتوانن بیرکهنه ومو سوود لهو یادومریبانه ومرده گرن.

ههروه ها دمه رمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۚ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾^۲ - له مه ردمو جانه ومرو پاتالیشدا، ههر وه هایه، پهنگیان له یه کتر جودایه. له ناو عهبدانی خودادا ههر ئه وانیه که زاناو لی دترسن. خودا خاومن دسه لاتی خه تاپوش ولیخوشه.

لهو به لگهو ده لیلانه ی له خواترسی وپاریزگاری حق وراسته قینه ی زانا وشه رعناس بو خوی په رومردگار دمردخه ن؛ هه قبیژی وروونکردنه وه ی عیلم وزانسته بو خه لکو، ئاموژگاری ئوممه ته، وبن باکی زانایه له لومه ی لومه کاران، جا چ نه سرانی وچ مورته د ومونا فیکان بن،

۱ الزمر: ۹

۲ فاطر: ۲۸

وهك خواى پهرومردگار فهرموويه تى: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾^١ - ئەو كهسانهى فهرمانهكانى خودا دهگهيښنو لهو دمترسن؛ غهيرمز خوداش له هيچ كهسى تر ناترسن. خودا خوى بهسه هسيبگهريښ وليبپرسيتتهوه.

ههروهك بهلگه ديكهى له خواترسى وپاړيزگارى زانا وشهرعناس تهوميه كه به جيهادموه ههلسيت له پيناو خواى پهرومردگار تيكوشيت وجيهاد بكات، خواى پهرومردگار فهرموويه تى: ﴿أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^٢ - ئاخو ئيوه بهگژ تهواندها ناچن كه له سويتد پاشگهزبوونهومو نيازبان وابوو پيغهمبهر لهناو خو دمركه؛ دمس پيشكهريش [له شهريدا] تهوان كرديان ؟ بو ئيوه لهوان دمترسن ؟ تهگهر باومروو هيناوه بو لى ترسان خودا لهوان هيژاتره ﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾^٣ - ئيوه دهگزيان رابچن؛ خودا ههر به دستى ئيوه تهوان تووشى تازار دهكاو ژيريان دمخاو سهروودهخا بهسهريانداو كارىك دهكا كولى دلى باومرداران دابمركن.

كه زانا حهقى شاردمومو ئاماده نهبوو به نهفس ومال وزمانيهوه جيهاد بكات، له كاتيكدا كه لهشكرى خاچپهريستان چهندهما ولاتى موسولمانانيان تهنيومتهوه، بچ گومان ئهم به ناو زانايه له كومهللى تهو زانايانه نيبه كه خواى پهرومردگار له كتيبى خويدا ستايشى كردوونو وهسفى لهخواترسى وكهمالى خو پاريزى داونهته پال.

١ الأحزاب: ٣٩

٢ التوبة: ١٣ - ١٤

لیره شدا کۆمه له کۆسپ و بهر به ستیک بوونیان ههیه که بهری تالیبی عیلم دهگرنو ناهیلن روو له خاکی جیهاد بکات و بووی دهرجیت:

یه که می ئه و کۆسپ و بهر به ستانه:

خۆشویستنی دنیا و مه یله به لایه وه:

خوای پهرومردگار دهفرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^۱ - بیژه: ئه گهر بابو کورو براو ژن و خزمه کانو و ئه و ماله ی پهیدا و کردوو و بازارگانییه ک دمرسن له برمو که وئ و بازاری نه مینیت و خانو به ره ی رند و دلخۆش که ره ی خۆتان، پچ له خودا و پیغه مبهرو جیهاد کردن له رپی خودا گرینگتر و خۆشه و یستره، چاومنۆرپن تا فرمان له خوداوه دی. ئهوانه ی له رپی لادمرن، خودا شارمزا و رپیتموونیان ناکات و هیدایه تیان نادا.

دیاره که یه کیل له و هۆکارانه ی کۆسپن له بهردم بهنده دا ناهیلن جییه نه جیه ی له جیهاد دا هه بییت، ئه م هه شت خۆشه و یسته ی مرۆفن؛ که بریتین له: باوک، منال، برا، خیزان، که سوکار و عه شیرمتو، ئه و پوول و پارهی به دهستی هینان، و ئه و بازارگانییه ی ترسی ههیه له جیهاد دا به شدار بچ بازاری نه مینیت - هه مان شت و مزیفه ت که ترسی ههیه له دهستی جیت

- وئەو مال ومەسكەنەى دلى پىن خۆشەو عادەتى پىگرتوومو ھەر لەویدا پىگەيشتوومو گەورە بوو، بۆيە زۆرى پىن زەحمەتە مائاوايى لى بىكەت ولىى دووركەويىتەو.

بۆيە تەنھا كەسانىك كە راستگۆن ولە خۆشەويستى خواى پەرومردگار دا درۆيان نەكردوومو، بە قسەو گوفتار وبە كردارەكانيان تەوھىد ويەكخواپەرستيان لە خۆدا بەرجەستە كردوو؛ بەسەر ئەم بەربەستانە تىدەپەرن و كۆچ وجيھاد لە پىناو خواى گەورە دا دەكەن.

چونكە ئەوەى كە چاوى دوژمنانى لە ئوممەت سوور كردۆتەوومو ودمرگای بۆ واز كردوون دەست لە ئوممەت وخپەر وبىرەكانى والاكەن خۆشويستنى دونيا وپقى پۆلەتانی ئوممەتە لە شەر و جەنگ وقىتالەو ..

ھەرودەك پىغەمبەر ﷺ ھەرموويەتى: "يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا، فَقَالَ قَائِلٌ : وَمِنْ قِلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ ؟ قَالَ : بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ ، وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ غُثَاءِ السَّيْلِ ، وَلَيَنْزَعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ ، وَلَيَقْدِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ ، فَقَالَ قَائِلٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا الْوَهْنُ ؟ قَالَ : حُبُّ الدُّنْيَا ، وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ" ١

- دوور نيە ئوممەتان لىتان كۆبنەوومو پرووتان تىبەكەن، ھەرودەك چۆن كۆمەلە نەفەرىك لە خوانە ناننىك كۆدەبنەو، كەسىك گوتى : بۆ چونكە ئەو پۆژ كەمىن ؟! ھەرمووى : نەخپەر؛ بەلكو ئەوپۆژە زۆرن، بەلام ھەك پووش وپەلاشى سىلاو وان، خواى پەرومردگار ھەبىت وترستان لە دلى دوژمنانتان دمرەكەت و(وھن - لە زماندا واتا زەمىفى ولاوازى) لە دلتاندا دمخات،

يەككە گوتى : ئەي يېڭەمبەر خوا؛ (وَهَن) چىيە ؟ فەرموۋى : خۇشويستتى دۇنيا ورقبۇونەومىيە
لە مردن !

لە رىوايەتى ئىمامى ئەحمەد دا 'فەرموۋىتى: "حُبُّكُمُ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَتُكُمُ الْقِتَالُ" - خۇشويستتى
دۇنيا ورق بوونەومەتەنە لە شەر وقىتال.

كۆسپى دووھم

هەلەكانى خويىدن وديراسەتن:

يەككە لە هەلەكان ئەومىيە خەمى خويىدكار كۆكردنەومى بابەت ومەسەلە بىت وھەردەم
پەرۋشى لەبەرکردن وزۆركردنىان بىت، كە مەجالى تاعەت وعىبادەت وخېر وچاكە بۆ خۇى
نەھىلەيتەومو، لە پېشېركىي خېر وچاكەدا دواكەويت، ولە زۆرىك لە بەش وپلەو پاىەكانى
بېروا وئىمان دا بى بەش بىت، كە سەرمەنجام تووشى لاوازى ئىمان ونەخۇشى دل دى.

ئىمامى ابْنُ الْقَيِّم - رەحمەتى خۇاى لىيى - لە تەفسىرى ئايەتى ﴿الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ - پېشېركىي
بۆ فرمى (مال ومندال ... ەتد) ئىومى بە خۇيەوۋە خافلاندى - دەفەرمى:

(تَكَاثُرٌ لِّسَآءٍ وَمِزْنٍ تَفَاعُلٌ هَاتُوهُ كَـ لَـ زُورٍ وَفَرَمِىيەومىيە. واتە ھەر يەكتەن ھەولدا لەوى
دى زۆرتەر خېركەتەوم. ئەومشى باس نەكردوۋە كە مەرۋف پېشېركىي كۆكردنەومى دەكا
وحەز دەكا لە كەسانى تر زۆرتى بىت، بەلكو ھەروا بە رەھايى لىيگەراۋە كە؛ ھەر شتىك

مرؤف به دوايوه بیټ وههولدا زۆرتی تهو شتهی له ههگبهدا بیټ - بیجگه له گوپرایهلی وتاعهتی خوی پهرومردگار وپیغههمبههکهی وئهومی له ئاخیرمت دا مایهی خیر وسوودن بوی - ههموو مانای تَکَاثُر دمیانگریتهوه. جا ههر شتیک بی؛ چ پارمو پوول وچ پلهو پایهو جیگاو ومهکانهت وچ دمهسلات وچ ژن وچ حدیث وفهرموود وعیلم وزانست، گشتیان دهچنه ژیر بابهتی تَکَاثُر مه، به تاییهت که شتهکه پیویست نهبوو .. ههروهک بابهتی تَکَاثُر پیشبرکیی خرکردنهوی کتیب ونووسین وخرکردنهوی بابهت ومهسهلهو وردهکاری ولق ویوپهکانیان وزۆرکردن لهو مهسهلهش دهگریتهوه) - قسهکانی کوتایان هات.^۱

ههلهی دیکهی خوییدن ئهومیه؛ که دمینی خویندکار پهروشی عیلمه وچاوی له پاداشت وگهورمی زانست وکار کردنی مرؤفه به زانستهوه، واتا گهیشتن به پلهی صدیقیه؟ که حهقهو وایه، بهلام خهبهرداری ئهوه نییه که کهسیک پشت له جیهادی واجب بکات ناگاته پلهی راستگویی وراستگویان، چونکه وازهینانی مرؤف له جیهاد نیشانهی ئهومیه که نهگهیشته تهواو راستگویی و سیدقهکهی هیشتا لاوازه! به جیهاد وله جیهادیشدا راستگۆ ودرۆزن دمردمهون که کامهیان له برپاو ئیمانیدا راستی کردوووه کامهیان درۆزن وناپاستن، خوی پهرومردگار فهرموویهتی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾^۲ - خاومن باومر ئهوه کهسانهه که برپایان به خواو پیغههمبهههیهو توووشی دوودلی نهبوون و به گیان ومال له پتی خودا تیکۆشاوان وجیهادیان کردوووه ههر ئهمانه بهراستیانهو راستگۆن.

۱ الفوائد: ل ۳۰

۲ شیخ عبد الرحمن بن ناصر السّعدی - پهحمهتی خوی لیئ - له تهفسیر دا (ل ۸۴۱) ئهفهرمین: صدیق ئهوه خهلهکن که پلهو مهترهههکانی ئیمان وکرداری چاک وعیلمی به سوود ودلیابوون ویهقینی راستگویان له خودا کۆکردۆتهوهو کاملان کردوون.

۳ الحجرات: ۱۵

سییه م کۆسپ و بهر بهرست هه لهی پهرومردمه کار و پیشه نگی خوتندکاران:

یه کیک لهوانه نه گه یاندنه جیی فهززی پهرومردگاره که داوای لی کردوون و فهرمانی پیکردوون هانی خوتندکاران - وموسولمانان به گشتی - بدمن له جیهاد دا به شدار بن وتیکۆشنو، گه ورمیی و فهزل و پیووستی جهادیان بو رۆشنکه نه وه، ههروهک خوی پهرومردگار فهرموویه تی: ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكِيلًا﴾^۱ - که وایه له پیناو خوادا بجهنگه، تو هه ئه رکی خۆت له سه ره، هانی باومردارانیش ده، ئومیده خوا گورزی کافران وهیز وتینیان بشکیتیتو، خودا لهوان به گورترم له به لا به سه ره پینانیش لهوان به دست و بردتره.

ههروها له هه لهی پهرومردمه کاران؛ ئه و میه بانگخواز رپیه کی بو خۆ دهستیشان کردبێ هیچ هۆیه کی هیژ و ئامرازی شهوکهت و دهسه لاتی پیوه نه بێو، نیازیشی بێ ههردم لهم رپیه وه ئیسلام و دینی پهرومردگار سه رخات؛ و اتا لهو سنوور و مه رزانه ی حوکمه ته به کریگی راوه کان مۆله تیان داوه .. هه میشه لهم رپیه گه دا بێ که دووره له رپی جهاد وتیکۆشانه وه ! که له راستیدا لهم به لای به سه ر ئوممه هاتوو مو لهم جهنگه خاچ په رستییه دا هه ر ته نها جهاده تاکه رپی رزگاری و ئازادی و سه رفرازی ئوممه ته.

ئەم رېبازە - خالى لە جيهادى - گرتوويهتتیه بهر، باكى بهوه نیه ئاسایش وئارامى تیکچیت وجهنگ بهریابیت ورووبهروو بوونهومو شهپ وترس ولهرز بیتته پیش، هەر ئەمهو هەر ئەوه رېباز وریچکەیهتی قەت بهرینادات ! هەر چەند بارودۆخ گۆرانی بهسەردا بی .. نەخیر بهلکو تەلاشی ئەومش دەدات تەواوی ئوممەت لەم هەلبژاردە ناپاست وههلهیدا به دوايوه بن وپی لهسەر پیی ئەوا دانین !

ئەو خۆی وشوینکەوتوانی لەم شهپ ورووبهروو بوونهومیه دمرکردوو، ئەومندى لە دەستی بی ئەومیه لە دوورمه تەماشای شەپکە بکا ولى خەبەردار بی، رازیه لەو کەسانە بی کە خۆی پەرومردگار باسی کردوون وفەرموویهتی: ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾^١ - وا ئەزانن کە دوژمنە هاودەسەکان نەپۆشیتوون. خۆ ئەگەریش ئەو هاودەسانە بینەوه، ئەمانە ئاوات ئەخوازن دەگەڵ عەرمبە چۆلنشینەکاندا بانو هەر دەرنگوباسی ئیوهیان بپرسیایە. خۆ ئەگەر لە ناوتانیش بان شەپیان نەدەکرد، مەگەر کەم.

هەلەى تری پەرومردەکاران واز هینانیانە لە جیهادو، هاوسییى کردنى نەسپانی ومورتەدەکانە لە قسەو گوشتار وزاراومو دەستەواژەکانیان دا؛ وەك "ئازادى" و"دیموکراسى" وتا كۆتای ئەم لیستی دەستەواژمیه .. ئەو دەستەواژانەى جوانکراون وپرازیتراونەتەومو لە میدیاو کەنالهکان دا بئالومیان پی دەکریت وبانگەشەى بۆ دەکەن؛ ئەمانیش مەیلیان داونەتئ و فربووخواردووی ئەو دەستەواژە پازاومە بوونە، کەوا کەسانى بی باومپ بە ئاخیرمت ودوارپۆژ فربوی ئەو قسانە دەخۆن وبە دوايان دەکەون، وخۆيان پی لە چەندین گۆماوی تاوان وگوناھەوه ومردەمن.

ئەوانى قسەش دەرپازینەومو خەلکى پی هەلدەخلەتین بۆ ئەوهى لە دین وئیسلامیان پاشگەزینەوه، خۆی پەرومردگار روونی کردۆتەوه کە ئەمانە شەیتانى مرۆف وجنۆکەن

ودوژمنی په‌یام‌بهر ونی‌دردراوانی خوان، هه‌روه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ﴾^۱

- ئیمه بۆ ههر پی‌غه‌م‌به‌ری‌ک دوژمنی‌ک‌مان - له نیو شه‌یتانه‌کانی بنیاد‌مو جندۆ‌که - داناوه. هیندی‌ک له‌وان - بۆ فریودان - قسه‌ی پارا‌ومو درۆ به هیندی‌ک‌تر پاده‌گه‌ینن. په‌روم‌رنده‌ت ته‌گه‌ر چه‌زی بک‌ردایه، ته‌و کار‌میان بۆ نه‌ده‌ک‌را. لی‌یان‌گه‌رئ با ههر درۆیان هه‌لبه‌ستن ۝ تا‌کو ته‌وانه‌ی بر‌وایان به‌و دنیا نییه، دل‌یان مه‌یلی پئ بداو، پئی پارزی بن، وبۆ ته‌وه‌ی ته‌و تا‌وانانه بکه‌ن که ته‌وان به‌رده‌موام ده‌یکه‌ن.

جا که‌وايه چۆن زاناو شه‌رع‌ناس قبو‌ل‌یه‌تی فریو‌خوار‌دوویان بی‌تو، له ژیر پ‌کی‌فی که‌نال و‌میدای ته‌وان دا بی‌تو، دوور‌که‌وه‌یه‌وه له پئی حق بی‌ژی ته‌واو و‌کام‌له‌وه، بۆ ته‌وه نا حق و‌پاستی پروون و‌تاش‌ک‌راو ته‌واو پ‌وش‌ن‌کاته‌وه، به‌ل‌کو بۆ ته‌وه‌ی حق و‌نا‌حق تی‌که‌لی یه‌ک بکاتو له‌گه‌ل بر‌ئ‌ک ده‌سته‌واژ‌مو له‌فزیان‌دا بسازی‌ت و‌موافه‌قه‌تیان بکات.

له کۆمه‌لی ته‌و ده‌سته‌واژانه‌ی هه‌ن، "ئازادی"یه، واتا پ‌ها بوونی مرۆف له ده‌ست‌گرتنه‌ دین و‌پ‌م‌وش‌ت و‌ته‌خلاقه‌وه - له لی‌ک‌دانه‌وه‌ی نه‌س‌رانی و‌عه‌لمانییه مورت‌ه‌ده‌کان دا - واتا دژایه‌تی ته‌س‌لی گو‌ی‌پ‌رایه‌لی خوا و‌پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ و‌یا‌خی بوونی مرۆف له به‌ندایه‌تی خ‌وای په‌روم‌رد‌گار، که ئازادی شه‌یتانه‌کانی مرۆفه؛ ته‌مریکا و‌شو‌یت‌که‌وته‌کانی دیمو‌ک‌راسی و‌ئازادییه‌که‌یان.

که لی‌شی ورد ده‌بییه‌وه پ‌است بل‌ئی ته‌وان ئازاد نین، به‌ل‌کو به‌نده‌و گیرۆده‌ی شه‌یتانه‌کانی جنۆکه‌ن و‌سه‌ربازی ژیر فهرمانیانن، به‌رمو دژایه‌تی و‌جه‌نگی خ‌واو پی‌غه‌م‌به‌ر‌که‌یان به‌رئ

دهكهن، ههروهك خواي پهرومردگار فهرموويهتي: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا﴾^۱ - تو نهتراني ئيمه شهيتانهكانمان ناردوته سهر كافران ختووكه هانهيان دهمن

۶

ههروهك دهمفهرمويت: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾^۲ - كهسيك خوي له ئاستي قورئان ويادي خواي ميهرمان كوړكا، ئيمه شهيتانيك دهكينه ملوزمي وههردهم دمته يار وياومري ولهگهليدا دمبيت.

ههروهك چوڼ له بهندايهتي خواي پهرومردگار ياخين، ئاوا كهوتوونهته بهندايهتي ههواو ههز وئارمزووهمكانيانو، بهندايهتي شهيتان وبهندايهتي ئهو مرؤفانهي ياسا ورپساو دستووري دسكردى مهخلووقيان دمخهنه بهردهس ... تا دواي ئهو تاغووت وكوفرانهي تووشي بهندايهتي وبهردايهتيان هاتوون.

راستي ئهوميه كه مرؤف تهنه به يهكخواپهرستي ودينداري راستهقينهي بو خواي گهوره له بهندايهتي تاغووتهكان نهجاتي دمبيت. ئيسلام كه هاتوو ئازاديبهكهي غهربو رؤژئاواي به خووه نههيناوه، بهلكو ئهومي هاوردوويهتي بهندايهتي خواي پهرومردگار، چونكه بهندايهتي كردن مهبهستي خواي پهرومردگار بووه كه خهلكي دروست كردوووه بهدي هيتاون، ههروهك دهمفهرمويت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۳ - من ههر بويه جندوكه و مرؤم دروس كردوووه، بمپهرستن - دياره كه پهرومردگار بو ئهومي دروست كردوووين ئهو به تهنه وبئ هيچ هاومل وهاوبهش وشهريكيك بپهرستين.

۱ مريم: ۸۳

۲ الزخرف: ۳۶

۳ الذاريات: ۵۶

که زانا هاتو له پښتایي ته پیرۆزما گفوتوگوى مورتهد ومونافیقانى کرد ومه به ستي
 پژاو قبولی خوی پهرومردگار بوو، دیاره هم له گوفتار وهم له بانگهواز ومه نه جیدا
 حهق دمیکیټ وتووشی ریاز وکۆسپ وته لهی گومرایي نایهت.

به لام که له مه به ستي وئامانجی بوونی بوونهومر غافل بوو، وکوته پازیکردنی ته خویتهر
 وئهو بینهره - جا چ نه سرانی بن وچ عه لمانی ومونافیق - دیاره که نایپکیټو ریچکهیهک
 دهخاته نیو بهرگی دینی خوی پهرومردگارموه که لی غه ریب ونامویه، وهک تهو ههموو
 دهسته واژه پازاوهی نه سرانییه کان؛ "تازادی" و "دیموکراسی" و "مافی مرؤف" ... هتد.

کهواته واجبى زانایانه له پیزی برا مواهیده کانیان بنو سهریانخن، نه وهک پاکانهو ماستاو
 بو کافران ومونافیقانى دوژمنانى خوی پهرومردگار بکهنو، تانهو ته شهر له مواهیدان بدن
 بو تهوهی خوینانی له کافران پی نزدیکه نهوه.

چون کاتیک زانا نه رمی بهرامبهر دوژمنانى خوا نواند وخوی له مواهیدان وسالخان جوی
 کردموه؛ ورده ورده هم خه لکی دمو روپشتی خوی دمدوړیټی، وهم تازه پی هیز وعیزمت
 وجیهادی له قیس چوو، واتا بانگهوازه کهی دوړاندوو وهیزي خوی شکاندووو زه لیلی
 بهر دهستی کافران وحوکه مه ته به کریگیراوه کان بووه، کهواته له بهینه دا .. نه له پیزی
 مواهیदानه به شداری جیهادیان بیت وسهریانخاتو، نه له گهل حوکه مه ته مورتهد دهکانیشه
 که تهوانیش تهواوی بانگهواز وریبازه کهیان قبول نییه.

که زاناو شهرعناس گه یشته ته پادهی شکست ولاوازییه، کافران ومونافیقانیس کیسهی
 تیا نابین له میدیاکانیان دا پیشوازی لی بکهن، که تازه بریکی ته نازول کردووو له
 قسهی خوی هاتوته خوار ! خوی پهرومردگار دمه رمویټ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوتِيتَ

إِلَيْكَ لَتَفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخْذُوكَ خَلِيلًا ۖ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۖ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا^۱ - هيندهی نه مابوو ئەمانه لهو فهرمانه - كه ئیمه پیمان ڕاگه یاندبوو - کلات کهنو شتیکی تریان بۆ بینو درۆ به زاری ئیمه وه هه ل بیهستی؛ كه ئەوسا دهبوونه دۆست ۖ ئەگەر خۆمان تۆمان توند ڕانه گرتایه، له وانه بوو که میك به لای ئەواندا بیتی ۖ ئەگەر واشربا، سوور بزانه هەر له ژیندا دوووقات جهز مبهو سزامان دمدای؛ له مهرگیشدا ئازاره کت دووسه ره مبهو. ئەوسا که سیشت نه بوو - له سه ر ئیمه - بێته هانات و سه رتخا.

ههروهك فهرموویهتی: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۖ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۲ - به وهی خوا بۆی دابه زاندووی ئا به وه داو مرییان له نیواندا بکهو به دووی ههواو ههز و ئارمزوویان مه که وه، چاوت لیبی وبه ئاگا به نه کا هه له ت کهن وله بریکی ئەو ئایهت و فهرما یشتانهی بۆمان ڕموانه کردووی و مرت گێڕن و شویتیان کهوی. ئەگەر هەر ڕوویان و مرگێرا، سا بزانه که خودا نیازی وایه له به رانه ر بازیک له گونا هه کانیا ن تۆ له یان لئ بکاته وه، زۆربهی زۆریش لهو مه ردمه له ڕی دمرچوون ۖ ئاخۆ حوکمی جاهیلییهت و نه فامییا ن گهر که ؟! بۆ که سانی که دنیان ویه قینیان ههیه ؟ چ حوکمی له حوکمی خوا جوانتر و ڕیکو پیک تره ؟!

۱ الإسراء: ۷۳ - ۷۵

۲ المائدة: ۴۹ - ۵۰

۳ ئیمامی طبری - په حمه تی خوای لیبی - له ته فسیر دا ده فهرموی: خوای پهروه ردگار وا ده فرمی؛ چ حوکم و بریاریک له حوکمی خوا چاکتر و جوانتره، ئەگەر دنیان خواجه کتان ههیهو، ئەهلی یه کخواجه رستی بن ودان به پهروه ردگار دا بنین ؟

ابن کثیر - په حمه تی پهروه ردگاری لیبی - له ته فسیر دا ده فهرمی: هەر کهس له خوا گه یشتی چ شه رعیکی داناوهو، ڕوای بهو بیت و بزانی و دنیایی پهروه ردگار باشت له هه موو فهرمانه وایه که به کار ڕانه گات و له هه مووان ڕیکو پیکتر و دروسته وه، دایک چه نده بهزه یی به کوپی خوی

ئەومەندى زانا وشەرئناس بۇ ئوممەت بەسە لەسەر حەق وجيھاد خۇراگر وجيگير يېت .. با
لە كونجى زىندان دا دەستبەسەر يېت ورپگەى بانگەوازی لیگيرايېتو لە مألەووش
بەسرابيئەو .. وتەيەكى حەق وپارچە كاغەزىكى زانا بگاە دەستى پۇلەكانى ئەم ئوممەتە
ئامۆزگارى وھاندانى پۇلەكانى بى جىھادكەن وتيگۆشن؛ ھەر ئەومەندە كافىيە ئوممەت بە
دەم بانگەوازمەكەيەو بىن ولە دەوریدا كۆبنەو.

بەلام كە لە حەق وحەق يېزى وجيھاد دا جيگير نەبوو، ونەرمى بەرامبەر دوژمنانى خوا نواند،
بانگەوازمەكەى دۇراندوو. با لەولاولە ئامرازی بانگەواز وميديای زۆرى لە بەردەستدا بن، كە
ئوممەت متمانەى پىن نەماو ھىچ سوودىكيان نىيە.

بۆيە واجب وئەركى خويئدكارانى شەرىى وگەنجان - وھەر مەردىكى بە توانا - پووكردە
جيھاد وسەرخستى براكانيانە لە خاك ومەيدانەكانى جيھاد دا، تا كۆمەل دەستەيەكى
كافى لە ئەھلى عيلم وموجاھيدان يېكدين ئەرك وجيھادەكەيان پىن بچيئە سەر.

ھەرەك ئەركى موسولمانانە بە مال وسامانيان لە پىناو خواى پەرومردگاردا تىگۆشن وجيھاد
بكەن وبرايانيان سەرخەن، ولە ژيەر فشارى نەسرانى ويەھوود وبەكرىگيراوانييان لە
ناوچەكەدا نەشكىن، كە ھەول وتەلاشى ئەوميانە جيھادى مال وسامان لە موسولمانان
قەدەغەكەن.

... ديتەو ئەو ئەومەندى تر بەزەي بە خەلقى خۇى ديتەو، كە لە ھەموو شتىك بە ئاگايەو، بەسەر ھەموو شتىك دا زالە ولە تەواوى شتەكان دا
عادل ودادگەرە = بۇ كەسى وا حالى يېتو دلتيا بىن كىن لە حوكم وپريارىدا لە پەروەردگار دادگەر وعادلترە !؟

بۆ برایانی موجهیدیشمان له عیراق

وهسیتمان وایه؛

که ریزه‌کانیان له ژێر یه‌ك سهرکردایه‌تیدا یه‌كخه‌ن، و شان به‌ شانی هیژی سهربازی‌دا لایه‌نیکی سیاسی و میدیاییان هه‌بی‌ت ڕووی له‌ موسوڵمانان بی‌ت و مه‌به‌ست و ئامانجی جیهادیان بۆ ڕۆشنکاته‌وه - که پیاده‌کردنی دینی خوای په‌رومردگاره‌ له‌ عیراق - و موسوڵمانان به‌ ده‌وری ئه‌م مه‌به‌سته‌دا کۆکاته‌وه.

هه‌رچی ده‌ستگرتته‌ لایه‌نی سهربازیشه‌ بێ له‌ لایه‌نیکی سیاسییه‌وه؛ له‌وانه‌یه‌ جیهاده‌که‌ به‌ سوودی سهرکرده‌ عه‌لمانییه‌ مورته‌ده‌کان ته‌واو بی‌ت و سه‌ره‌نجام ئه‌وان ده‌ست به‌سه‌ر حوکم و ده‌سه‌لاتی عیراقه‌وه‌ بگرن.

داوا له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین موجهیدان له‌ هه‌ر کوێیه‌ك بن سه‌ریانخات و پشتیوانیان بی‌ت.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله و صحبه اجمعین

۲۹ رمضان ۱۴۲۴ کۆچی